

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXVII. — Wydana i rozesłana dnia 29. grudnia 1897.

Treść: (№ 299—303.) 299. Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Bozenu do Kalternu (kolej nadadyżańską). — 300. Rozporządzenie, dotyczące się wydawania soli fabrycznej do sporządzania mieszanin zimnych w celu przemysłowego wyrobu lodów i kawy mrożonej. — 301. Obwieszczenie, dotyczące się krotności podatkowej przy oznaczaniu wartości nieruchomości podatkowi gruntowemu podlegających w celu wymierzania należności. — 302. Obwieszczenie, dotyczące się sprawdzania i cehowania przyrządów do mierzenia konsumpcji wody. — 303. Rozporządzenie, dotyczące się umowy między Rządami c. k. austriackim i cesarsko niemieckim uwalniającej od zabezpieczania kosztów procesu.

299.

Dokument koncesyjny z dnia 15. grudnia 1897,

na kolej lokalną od Bozenu do Kalternu (kolej
nadadyżańską).

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia uznaję za stosowne w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami nadać Baronowi Andrzejowi Dipaulemu, burmistrzowi w Kaltern, w związku z firmą E. Schwartza Synowie w Bozenie o to proszącemu, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako lokalna o szlaku normalnym od stacyi Bozen—Gries linii kolei południowej Kufstein—Ala z współużywaniami za niższeniem opłat części c. k. uprzyw. kolei bożeńsko-merańskiej na Sigmundskron i Eppan do Kaltern, a to w myśl ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się dobrodziejstwa w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) przewidziane.

§. 2.

Koncesyonariusze obowiązani są rozpocząć budowę kolei koncesyonowanej niezwłocznie po otrzymaniu pozwolenia do budowania, skończyć najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy jakoteż wybudowania i urzędzenia kolei zgodnie z koncesyą, dać mają koncesyonariusze kaucyę w sumie trzy tysiące złotych w tych papierach wartościowych, w których wolno lokować piędzde sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszom do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebne.

§. 4.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinni koncesyonarysze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby wprzyszłości wydane zostały. Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych o tyle i na tak długo, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości, Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za możebne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych. W przepisach tych mają być analogicznie zastosowane ułatwienia i osobne postanowienia co do regulaminu ruchu istniejące na kolejach krajowych styryjskich.

§. 5.

Nadaje się koncesyonaryszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, Spółki akcyjnej, która wniść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryszów.

Nadaje się koncesyonaryszom prawo wypuszczenia w obieg akcyj pierwszorzędných, które mieć będą pod względem wypłaty odsetek i umorzenia. pierwszeństwa przed akcyami zakładowemi, za sumę, którą Rząd ustanowi i pod warunkami, które on przepisze.

Dywidenda należąca się od akcyj pierwszorzędných, zanim akcyce zakładowe nabeą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po $4\frac{1}{2}$ od sta i dopłaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione. W celu spłacenia akcyi pierwszeństwa, które mają być w obieg puszczone, można za zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on przepisze, emitować obligacye pierwszeństwa oprocentowane najwięcej po 4 od sta, o ile oprocentowanie i umorzenie tych obligacyi według wykazów przez Ministerstwo kolei żelaznych badać się mających, okaże się trwale zabezpieczonem czystymi dochodami kolei lokalnej.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami nabycia taboru kolejowego i uposażenia funduszu zasobnego, który Rząd ma oznaczyć, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi przez Rząd zatwierdzonego.

Statut Spółki jakoteż formularze obligacyi pierwszeństwa, tudzież akcyi zakładowych i akcyi pierwszeństwa, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 6.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych kiedykolwiek na c. k. uprzyw. Spółki kolei południowej obowiązywać będą

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi a to nietylko gdy podróżują kosztom skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenie kontrolne.

Koncesyonarysze zobowiązują się przystąpić także do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem służbą i swojemi taborami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis tyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek

będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesjonaryuszów mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesyonowanej. Przepisy rzeczzonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i nie będą ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, staną się dla koncesjonaryuszów obowiązującymi wtedy, gdy zostaną im urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciążą na koncesjonaryuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwym dopełnienie ich na kolei drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwoleńmi ułatwieniami.

Koncesjonaryusze zobowiązują się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§. 7.

O ile podobne zniżenia, jakie w §. 6 dla transportów wojskowych są przepisane, mają być udzielane korpusom straży cywilnej (Straży bezpieczeństwa, Straży skarbowej itp.) lub innym organom publicznym, postanowione będzie w warunkach koncesyjnych.

§. 8.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego a po upływie tego czasu utraci ona moc swoje.

Rząd może także wyrzec wygaśnięcie koncesyi przed upływem przerwzonego czasu, gdyby określone w §fie 2gim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §u 11go. lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne

§. 9.

Ruch na kolei będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego utrzymywać będzie c. k. uprz. Spółka kolei południowej na podstawie kontraktu ruchu, który zawarty był ma za zezwoleniem Rządu.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia kiedykolwiek ruchu na kolei koncesyonowanej i utrzymywania go na rachunek koncesjonaryuszów aż do upływu okresu koncesyjnego a to w ten sposób,

że na koncesjonaryuszów a względnie na Spółkę akcyjną, która zajmie ich miejsce, nie będą w przypadku takim włożone warunki uciążliwsze od tych jakie przewidziane są w kontrakcie ruchu z c. k. uprzyw. Spółką kolei południowej.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu uregulowane będą w kontrakcie, który Rząd zawrze z koncesjonaryuszami.

§. 10.

Koncesjonaryusze obowiązani są pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule XII ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) podanemi, dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłość powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją wspólną używaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§. 11.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich stracone będą czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby kolej miała być odkupiona po upływie czasowego, w §. 2 ustanowionego uwolnienia od podatków, podatki i dodatki do podatków ciążące na odkupionem przedsiębiorstwie kolejowem i wszelkie inne pobory publiczne uważać się będzie za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie także co do lat wolnych od podatku obliczyć należy podatek razem z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku podlegającego podatkowi i potrącić z przychodów.

Ze względu jednak, że stosownie do §. 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty odkupu podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do czystych dochodów w taki sposób obliczonych dodatek wynoszący jedną dziesiątą tych czystych dochodów.

3. Cenę odkupu w myśl powyższego postanowienia obliczoną, płacić się będzie koncesyonaryuszom jako wynagrodzenie za kolej odkupioną aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku z dołu płatnych.

4. Gdyby kolej miała być odkupiona przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępu 1. obliczony, nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, jaka jest potrzebna na oprocentowanie po cztery od sta kapitału zakładowego imiennego przez Rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu całego okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej odkupioną, będzie polegało na tem, że państwo wzmiarkowaną powyżej sumę roczną za kapitał zakładowy płacić będzie w ratach półrocznych płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać będzie koncesyonaryuszom podatek rentowy od tej renty odkupu opłacać się mający.

5. Państwo zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze sum rocznych w myśl ustępu 3 a względnie zamiast sumy rocznej płacić się mającej według ustępu 4 za kapitał akcyjny, zapłacić kapitał wyrównywający zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej rat, które mają być według postanowień ustępu 3 i 4 płacone

Gdyby państwo zamierzało w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędowo na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczna bezpośrednio poprzedzającego.

6. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia obejmuje państwo za wypłatą wynagrodzenia pod l. 1 aż do 5 przepisanego, bez żadnej dalszej odpłaty, na własność wolną od ciężarów i w używanie kolej niniejszem koncesyonowaną ze wszystkimi do niej należącemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i kasowe a według okoliczności koleje podjazdowe własność koncesyonaryuszów stanowiące i przedsiębiorstwa poboczne spółki, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

7. Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się od-

kupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej aż do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracyi.

W deklaracyi tej oznaczone będą następujące szczegóły:

- a) termin, od którego nastąpi odkupienie;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku które jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, lub z jakichkolwiek tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwota ceny odkupu (l. 1 aż do 5), którą państwo ma zapłacić przedsiębiorstwu, według okoliczności obliczona tymczasowo z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

8. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracyi co do odkupienia, osobnego komisarza do czuwania nad tem żeby stan majątku, poczynszy od tej chwili, nie został zmniejszony na szkodę państwa.

Poczynszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości w deklaracyi o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu osobnego komisarza.

Toż samo rozumie się o wszelkiem przyjęciu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

9. Koncesyonaryusze obowiązani są mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku w deklaracyi, tyczącej się odkupienia wymienione.

Gdyby koncesyonaryusze nie uczynili zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet bez ich zezwolenia i bez wdania się sądu, objąć w fizyczne posiadanie oznaczone przedmioty majątku.

Poczynszy od chwili odkupienia, ruch na kole lokalnej odkupionej odbywać się będzie na rachunek państwa a przeio od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzić będą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

10. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracyi o odkupieniu (l. 7),

prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Koncesjonaryusze obowiązani są oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby do tego celu potrzebowali.

§. 12.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesjonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów, jakoteż — o ileby istniały — fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 12, l. 6.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 11), zatrzymają koncesjonaryusze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się im aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesjonaryuszów z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego funkcyjnaryusza a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami, i wydelegowania do nadzoru nad tem funkcyjnaryuszów na koszt koncesjonaryusza.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej grono kierujące Spółką, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawierania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu kolei żela-

znych do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

§. 14

Nadto zastrzega sobie Rząd, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczano się naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie miał prawo zapobiegać temu środkami odpowiadającemi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem okresu, na który została nadana.

Wittek r. w.

300.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 22. grudnia 1897,

tyczące się wydawania soli fabrycznej do sporządzania mięszanin zimnych w celu przemysłowego wyrobu lodów i kawy mrożonej.

Z zastrzeżeniem odwołania kiedykolwiek, pozwała się, żeby począwszy od dnia 1. stycznia 1898 nabywano do sporządzania mięszanin zimnych w celu przemysłowego wyrobu lodów i kawy mrożonej, sól fabryczną II. gatunku ze skarbowych składów soli, o ile starczy zapasów, po cenie, która w pewien czas będzie ogłaszana, pod tymi warunkami i ostrożnościami, którym w ogóle podlega używanie soli fabrycznej.

Sól fabryczna zakazana być ma przez ściśle zmniejszanie każdych 90 kilogramów tej soli z 10 kilogramami sody krystalicznej (zawierającej wodę)

Prośby o pozwolenie do nabywania takiej soli fabrycznej do powyższego celu wnosić należy do właściwej Władzy skarbowej krajowej.

Böhm r. w.

301.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 23. grudnia 1897,

tyczące się krotności podatkowej przy oznaczaniu wartości nieruchomości podatkowi gruntowemu podlegających w celu wymierzania należności

Odnosnie do obwieszczeń z dnia 25. stycznia 1884, Dz. u. p. Nr. 18 i z dnia 21. lutego 1897, Dz. u. p. Nr. 61, według których, na podstawie

stwierzonego procentu podatku gruntowego na okres od dnia 1. stycznia aż do 31. grudnia 1895 a względnie aż do końca 1897 roku, siedmdziesiąta krotność podatku gruntowego bez zniżki okazuje się kwotą najmniejszą, w której według §. 50go ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50 i odnośnych ustawowych postanowień dodatkowych, można przyjąć wartość nieruchomości podatkowi gruntowemu podlegającej, podaje się niniejszem do wiadomości, że aż do dalszego zarządzenia, krotność ta także po dniu 31. grudnia 1897 stosowana być ma w rzeczonych względach jako najmniejsza wartość ustawowa.

Böhm r. w.

302.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 23. grudnia 1897,

tyczące się sprawdzania i cechowania przyrządów do mierzenia konsumpcji wody.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1872, Dz. u. p. Nr. 17, podaje się do wiadomości publicznej, że dyrektor komisji głównej miar i wag w myśl punktu 5go ustępu 5 dodatku do przepisów o sprawdzaniu i cechowaniu wodomierzy ogłoszonego obwieszczeniem Ministerstwa handlu z dnia 23. sierpnia 1897, Dz. u. p. Nr. 214, uznał za normalną tarczę cyfrową, odpowiadającą zresztą postanowieniom ustępów 1 aż do 4 punktu 5 powyższego dodatku a niezgadzącą się jedynie z drugim postanowieniem ustępu 3go. Dozwolenie to tyczy się tarczy cyfrowej

wodomierzy, których liczyldo nie biegnie w wodzie (tak zwanych suchochodnych), a przeniesienie z osi szczelnicy na oś skazówki litrowej, która za przepływem 100 litrów wykonywa jeden obrót, następuje zapomocą kół starannie wyciętych o więcej niż 19 zębach i w taki sposób, że za przepływem 200 litrów, oś szczelnicy także wykonywa ściśle jeden obrót.

Koerber r. w.

303.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 26. grudnia 1897,

tyczące się umowy między Rządami c. k. austriackim i cesarsko niemieckim uwalniającej od zabezpieczenia kosztów procesu.

Rządy c. k. austriacki i cesarsko niemiecki, pragnąc zapewnić obywatelom obu stron uwolnienie od obowiązku zabezpieczania kosztów procesu w sporach cywilnych po wejściu w wykonanie Procedury cywilnej (ustawa z dnia 1. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 113), stwierdziły we wzajemnem porozumieniu, że w obec postanowień Procedury cywilnej austriackiej (§. 57, l. 1) i Procedury cywilnej niemieckiej z dnia 30. stycznia 1877, Dz. u. p. str. 83 (§. 102, ustęp 2, Nr. 1) dopełnione są warunki, pod którymi obywatelom jednej strony służy uwolnienie od zabezpieczania kosztów procesu na obszar drugiej strony.

Ruber r. w.